

major Flensborg, eller ogsaa at der var særegne Omstændigheder, som begrundede en høj Grad af Nødsnødvendighed fra den Bedkommendes Side paa at erholde en undtagen Pension, saaledes som Regjeringen antog Tilfældet var med Hensyn til Rector Rosendahl. Jeg vil nu ingenlunde nægte, at der taler saa megen Billighed for Conferentsraad Bondos Andragende, at det maaskee ikke saa let vilde drage tilfølge, som Tilfældet er med mange andre. Der er virkelig særegne Omstændigheder, som have gjort, at denne Mand, som Følge af sin Lyst til at virke, er slettere stillet, end han vilde være, naar han tidligere var gaaet af. Det er jo heller ikke hans Skyld, at Tallotteriets Ophævelse har ladet vente længere paa sig, end det oprindelig var bestemt, og endelig er det at bemærke, at denne Embedsmand ikke blot har udmærket sig ved en retfindig og nidkær Embedsførelse, men ogsaa under hele sin Embedstid har vist en beskednen Tilbageholdenhed i Henseende til at begjære Gagetillæg, og det paa en Tid, da flere Andre, der vare i lignende Stilling, have anholdt om og deels ogsaa erholdt saadanne. Jeg troer derfor vel, at der kunde være nogen Anledning til i dette Tilfælde at finde Billigheden større end i mange lignende; men jeg maa ganske overlade dette til det ærede Thing; kun skal jeg, for at forebygge Misforstaaelse, bemærke, at, hvis man beslutter at henvise denne Sag til Regjeringen, saa vil jeg ikke sige, at det deraf bliver en nødvendig Følge, at der forelægges et saadant Pensionersforslag; men saa bliver Følgen, at jeg i en saadan Henviisning seer en Opfordring for Regjeringen til at tage under Overveelse, om der dog ikke maatte være Anledning til, for denne Mandes Bedkommende at indbringe et saadant undtaget Pensionerslovsforslag.

Kanfer: Ja, hele Hensigten med mit Undringsforslag har kun været den, at jeg ønskede, at den høitærede Finanzminister vilde tage Sagen under fornyet Overveelse; dersom Thinget vilde beslutte sig til at anbefale den til Ministeriets Opmærksomhed. Efter Finanzministerens Udtalelse har jeg derfor ingen Grund til at tage mit Undringsforslag tilbage. Jeg erkjender fuldt saa godt som No-

gen, hvor varfom Regjeringen maa være med at komme med Lovforslag, der gjøre Undtagelse fra de gjældende Bestemmelser, men jeg kan ikke Andet end finde, at der i dette Tilfælde er en ganske særlig Billighedsgrund, som taler for en saadan Undtagelse. Jeg maa tillade mig at aflægge den høitærede Finanzminister min Tak for den imødekommende Maade, hvorpaa han har modtaget dette Undringsforslag, og for den Maade, hvorpaa han har omtalt den paagjældende Embedsmands Stilling i det Hele.

Ordføreren: Dersom det høitærede Thing vil gaae ind paa det Undringsforslag, der er stillet af den ærede sidste Taler og 2 andre Rigsdagsmænd, er det jo ikke Andet end at betragte en Bei, der, consequent fortsat, maa føre til Bevilling af en ny extraordinair Pension. Det maa jo nødvendigviis føre derhen, især naar man lægger Mærke til, at det er det Æneste, som kan gjøres ud af det, saaledes som den ærede Finanzminister nylig har udviklet; men jeg troer, at Thinget har havt saa mange særegne Pensionerssager til Behandling og Vedtagelse, at man vel skal vogte sig for at lægge Haand paa en ny Sag af dette Slags, uden at man har de gyldigste Grunde for sig. Jeg maa vedblivende paa Udvalgets Begne bemærke, at Udvalget ikke seer nogen videre Opfordring til at foretage noget Stridt med Hensyn til Conferentsraad Bondos Andragende; Forslagsstillernes Ordfører har især støttet sit Undringsforslags Antagelighed derpaa, at det skulde være sædvanligt i tidligere Tider, naar en Embedsmand havde tjent i 50 Aar, og han saa ønskede at gaae af, at der da bevilgedes ham den fulde Gage i Bartpenge. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne dristede sig imidlertid dog ikke engang til at sige, at det var almindeligt; han sagde blot, at det var temmelig almindeligt; men jeg troer ikke, at man skal tage en forlængst forsvunden Regel frem, og fjøndt den ikke var almindelig, saa bygge en Indstilling til Ministeriet paa den, endogsaa nogle Maaneder efterat Ministeren har havt denne Sag til Undersegelse, og efter at der for ham har været fremført alle de samme Grunde, som nu atter bringes frem i Thinget og efter at Ministeren